

danske Folk baade nu og i Fremtiden, og de vil styrke vor Sikkerhed og sikre vor Fred.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen vilde drage den Lære af Sikringsstyrkens Indkaldelse, at de indkaldte under Samtaler var kommet til det Resultat, at man skulde arbejde for et effektivt Forsvar. Jeg vil dertil sige, at det maa have været en meget snæver Kreds, det ærede Medlem har talt med om disse Forhold, hvis han virkelig har faaet den Opfattelse, for det faktiske Forhold er netop det, at de allerfleste af dem, der var indkaldt til Sikringsstyrken, derigennem lærte at forstaa, at et effektivt Forsvar vil det være aldeles umuligt at præstere, og at de kun fandt sig i Tilstandene, fordi man maatte have Ro om hele dette Spørgsmaal, saa længe Krigen varede. Men selvfølgelig kan det kun være Gissninger, hvor mange der har været af den ene og hvor mange af den anden Opfattelse. Een Ting kan vi dog være enige om: at man har lært meget under Sikringsstyrkens Indkaldelse. Men hvorfor saa ikke tage det Standpunkt, der er det eneste rigtige, at sige til Befolkningen: De fleste eller i alt Fald en meget stor Del af jer har selv prøvet at tage Stilling til Landets Forsvar, lad os derfor lade Spørgsmaalet komme til Folkeafstemning? Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen tror paa, at Forsvarsvillien er vokset under Indkaldelserne til Sikringsstyrken, haaber jeg, han vil modarbejde den sygelige Angst for Folkeafstemning, der er indenfor hans eget Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Jeg kan selvfølgelig give det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen Ret i, at ogsaa indenfor Sikringsstyrken søgte hver sit Selskab. Men det, som jeg hævdede i mit Foredrag og fremedes vil hævde, var, at vi mente indenfor Sikringsstyrken, at naar vi blev holdt inde ikke blot Maaned efter Maaned, men Aar efter Aar, maatte det være, fordi de, der havde Ansvaret for Landets Politik, mente, at det var nødvendigt. Jeg ved meget vel, at vi siden hen, naar vi er kommet ud til politiske Møder, har hørt Folk fra de Sider, som den Gang havde Ansvaret i Landet,

at det ikke var Hensynet dertil, men indrepolitiske Hensyn, der gjorde sig gældende; men vi mente det altsaa, og der er ingen, der kan bebrejde os, at vi mente det. Endvidere hævdede jeg, hvad jeg igen vil understrege, at den Betragtning gjorde sig gældende, at man bestemte ventede, at naar nu Verdenskrigen var forbi og mere afklarede Forhold var indtraadt, maatte det kunne lykkes det danske Folks Repræsentanter at tale sig til Rette ogsaa om vort Forsvarsberedskab, thi da maatte de Folk, som før havde sagt, at vi intet behøver Forsvarsberedskab at have, have draget Lære af, hvad de saa, hvad de hørte, og hvad de maatte føre an i.

Sundbo: Ja, det ærede Medlem har jo Ret i, at vi skal drage Lære af Krigen, og hvad der er sket siden, og Læren er netop den, at et lille Land som Danmark kan intet udrette paa det militære Omraade, og derfor skal vi afruste.

Vi kan jo ikke beklage os over, at vi mangler Opposition mod vort Forslag om Afrustning. Ved forrige Aarhundredskifte skrev en russisk Zar til den daværende engelske Premierminister, om denne ikke kunde sige ham, hvorledes man fik en Opposition; Zaren vilde nemlig indrette en fri Forfatning i Rusland, men der var en Ting, som man ikke kendte derovre og ikke kunde faa, det var Opposition. En saadan Forespørgsel behøver vi ikke at rette, Oppositionen kommer i denne Sal fra mange Ordførere, og den kommer udenfor denne Sal, i Pressen, der er ingen Mangel, og de to ærede Ordførere for de konservative Partier her i Salen har jo givet gode Eksempler til Efterfølgelse. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var en værdig Arvtager efter afdøde Krigsminister Bahnsen, og det ærede Medlem Hr. Pürschel optraadte med streng Kommandotone. Jeg ved ikke, om den var rettet til hele Tinget eller blot til højre Side i Salen for at sige, at de værsaagod havde at makke ret. Det ærede Medlem forekom mig i høj Grad at ligne en militær Befalingsmand, en dannet Løjtnant, kan man vel sige, ikke en af disse Løjtnanter, som tordner Eder og Forbandelser ud, men en virkelig dannet Løjtnant, som vel ogsaa nok kan findes her i Landet.

Det ærede Medlem anvendte mange stærke Ord, men een Ting synes jeg, vi savnede baade hos det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Pürschel, og det var Begejstring for den Forsvarsordning, de har lavet. Der var mange stærke Ord om vort Forslag, men der var ingen